

RESSÒ DE LA PARAULA

Cristians laics en l'educació

Un dels camps ineludibles de la responsabilitat laical a l'Església és el compromís educatiu.

Per moltes raons. La primera, perquè la mateixa naturalesa capacita i destina l'ésser humà per a engendrar vida. I engendrar vida, segons la nostra manera de pensar, no és només tenir fills, sinó formar persones humanes. I això no és possible sense assumir el compromís d'educar.

La segona, perquè la missió dels laics, com ens va ensenyar el Concili Vaticà II, és la transformació del món segons el model del Regne de Déu revelat en Jesucrist. I aquesta transformació no sols es realitza canviant sistemes i estructures, sinó, sobretot, formant persones, afavorint personalitats que des de la seva responsabilitat construeixin aquest món nou.

És per això que la responsabilitat primera i originària de l'educació dels fills pertany als pares. És el seu dret i el seu deure, anterior a qualsevol altra instància, inclòs l'Estat. L'expressió en boca dels pares «els meus fills són meus» és ambigua, però en boca d'un govern o d'un representant de l'Estat, és absolutament falsa. Certament no són propietat dels pares, ni de l'Estat, ni d'un partit, ni de ningú, sinó, en tot cas, de Déu, que d'altra banda no vol aparèixer com a «amo», sinó com a salva-

dor. Es pot dir que els fills són dels pares, però només en el sentit que són els primers responsables de la seva formació.

Val la pena aprofundir en els motius pels quals els pares abandonen la seva responsabilitat educativa i la deixen en mans de l'escola, és a dir, de l'Estat o del govern autonòmic de torn. Un dia, conversant sobre un acte educatiu realitzat a l'escola, que contradeia les conviccions cristianes, vaig escoltar una resposta d'un pare, que resultava molt preocupant: «miri, no es preocupi, en això no hi podem fer res». Si això és així, estem davant una situació molt greu. ¿És el polític que mana, encara que hagi estat elegit legítimament, qui educa els nostres fills? ¿És la seva ideologia la que es

transmet a l'escola? No hi ha cap acció educativa que sigui indiferent des del punt de vista ideològic.

Cada gest, cada paraula, cada actitud dels pares educa. I tota acció educativa transmet una idea de món i de la persona, un sentit de la vida. ¿Quin sentit té el treball, la professió, els diners, el cos, l'estructura social, la diversió, l'amistat, la família, la sexualitat, el progrés científic, l'art, el cosmos...? No és cap casualitat que les «ideologies messiàniques» vulguin dominar, abans de res, l'educació. En l'educació rau el futur.

Els creients no ocultem, que el nostre model d'existència és el mateix Crist i que el món no se salvarà si

no és per mitjà d'Ei. L'Església no busca privilegis ni plataformes de poder, com si fos un partit polític. Això sí, reclama llibertat perquè els pares cristians puguin educar els seus fills d'acord amb els seus criteris de vida. Amb això els propis cristians laics col·laboren en el canvi i en la redempció del món. És tasca del Poble de Déu, que segueix a Crist.

Mentre no arribem a tenir llibertat d'ensenyament, no hi haurà veritable llibertat religiosa. Perquè l'autèntic cristià no pot deixar de projectar en el món les seves conviccions, rebudes de Crist.

† **Agustí Cortés Soriano**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

APUNTS PER A L'ANÀLISI

El transhumanisme: Una primera aproximació (II)

Es parteix del supòsit que l'ésser humà no és una realitat pètria, ni acabada, sinó dúctil i dinàmica, un ens *in fieri*, *a work in progress*, que pot millorar qualitativament, en tots els sentits imaginables, mitjançant la implementació de ginyes tecnològics incrustats en la seva mateixa naturalesa. Alguns filòsofs europeus de la vella escola humanista el desqualifiquen injustament, prestant atenció, únicament, als esperpents del transhumanisme, a les seves versions sensacionalistes, mesclades de ficció cinematogràfica i de narracions fantàstiques, sense un estatut epistemològic.

Ens proposem iniciar una sèrie d'articles sobre aquest moviment, però tota crítica, per ser ben exercida, pressuposa, necessàriament, el coneixement de la teoria que es critica, de les seves bases intel·lec-

tuals i de les seves variants, així com els arguments decisius que s'hi esgrimeixen. La crítica, en el sentit més genuïnament grec, és l'art de cercar criteris, de discernir.

Com escriu el bioeticista Gilbert Hottois (1946), «el transhumanisme ha de ser contemplat com un punt de vista legítim. La seva rellevància no és tan sols acadèmica, comercial o cultural. La seva aportació cal prendre-se-la com un dels eixos del context polític. L'imaginari especulatiu associat a la millora, influeix el ciutadà que compra i que vota: tant el món polític com el progrés han de preocupar-se i ocupar-se de les propostes transhumanistes».

Lluny de ser universitaris i investigadors marginals, els transhumanistes ocupen llocs molt rellevants de poder. N'és un particular testimoni el projecte NBIC

(Nanotechnology, Biotechnology, information Technology and cognitive Science), un projecte fet per iniciativa de la National Science Foundation (NSF) i del Departament de comerç americà (DOF), que vetlla per la convergència de les noves tecnologies amb la clara finalitat de millorar tècnicament la condició humana. En l'informe del projecte, publicat en 2002, s'hi pot llegir: «És un moment únic en la història de les realitzacions tècniques: el millorament de les performances humanes és possible mitjançant la integració de tecnologies.»

Gilbert HOTTOIS, «Humanismo, transhumanismo, posthumanismo», en *Revista Colombiana de Bioética* 8/2 (2013) 176. UW.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

ECO DE LA PALABRA

Cristianos laicos en la educación

Uno de los campos ineludibles de la responsabilidad laical en la Iglesia es el compromiso educativo.

Por muchas razones. La primera, porque la misma naturaleza capacita y destina al ser humano para engendrar vida. Y engendrar vida, según nuestro modo de pensar, no es solo tener hijos, sino formar personas humanas. Y esto no es posible sin asumir el compromiso de educar.

La segunda, porque la misión de los laicos, como nos enseñó el Concilio Vaticano II, es la transformación del mundo según el modelo del Reino de Dios revelado en Jesucristo. Y esta transformación no solo se realiza cambiando sistemas y estructuras, sino, sobre todo, formando personas, favoreciendo personalidades que desde su responsabilidad construyan ese mundo nuevo.

Es por eso que la responsabilidad primera y originaria de educar a los hijos pertenece a los padres. Es su derecho y su deber, anterior a cualquier otra instancia, incluido el Estado. La expresión en boca de los padres «mis hijos son míos» es ambigua, pero en boca de un gobierno o de un representante del Estado, es absolutamente falsa. Ciertamente no son propiedad de los padres, ni del Estado, ni de un partido, ni de nadie, sino, en todo caso, de Dios, que por lo demás no quiere aparecer como «dueño», sino como salvador. Se puede decir que los hijos son de los padres, pero solo en el sentido de que son los primeros responsables de su formación.

Vale la pena profundizar en los motivos por los cuales los padres abandonan su responsabilidad educativa y la dejan en manos de la escuela, es decir, del Estado o del gobierno autonómico de turno. Un día, conversando sobre cierto acto educativo realizado en la escuela, que contradecía las convicciones cristianas, escuché una respuesta de un padre, que resultaba muy preocupante: «mire, no se preocupe, en eso no podemos hacer nada». Si esto es así, estamos ante una situación muy grave. ¿Es el político que manda, aunque haya sido elegido legítimamente, quien educa a nuestros hijos? ¿Es su ideología la que se transmite en la escuela? No existe ninguna acción educativa que sea indiferente desde el punto de vista ideológico.

Cada gesto, cada palabra, cada actitud de los padres educa. Y toda acción educativa transmite una idea de mundo y de la persona, un sentido de la vida. ¿Qué sentido tiene el trabajo, la profesión, el dinero, el cuerpo, la estructura social, la diversión, la amistad, la familia, la sexualidad, el progreso científico, el arte, el cosmos...? No es ninguna casualidad que las «ideologías mesiánicas» quieran dominar, ante todo, la educación. En la educación está el futuro.

Los creyentes no ocultamos, que nuestro modelo de existencia es el mismo Cristo y que el mundo no se salvará si no es por medio de Él. La Iglesia no busca privilegios ni plataformas de poder, como si fuera un partido político. Eso sí, reclama libertad para que los padres cristianos puedan educar a sus hijos de acuerdo con sus criterios de vida. Con ello los propios cristianos colaboran en el cambio y en la redención del mundo. Es tarea del Pueblo de Dios, que sigue a Cristo.

Mientras no lleguemos a tener libertad de enseñanza, no habrá verdadera libertad religiosa. Porque el auténtico cristiano no puede dejar de proyectar en el mundo sus convicciones, recibidas de Cristo.

† Agustí Cortés Soriano
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

VIDA DIOCESANA

Penetrar el sentit de les escriptures

La IV Setmana de la Bíblia va començar, diumenge 26 de gener, amb l'entronització de la Paraula a la Catedral de Sant Llorenç, en el marc de l'eucaristia de les 12 h, presidida pel bisbe Agustí.

Durant la setmana es van realitzar diverses sessions de *lectio divina*, de meditació i reflexió amb salms, evangelis, cartes del Nou Testament, etc., a Esplugues de Llobregat, Pallejà, Sant Boi de Llobregat i Vilafranca del Penedès. Aquests actes van tenir una bona resposta per part de les persones participants, perquè ajuden a prendre consciència que la Paraula de Déu, present a la Bíblia, ens guia i il·lumina el camí a seguir per arribar a l'encontre amb el Pare. També els moments de silenci, pregària, meditació i compartició, ens uneixen i enforteixen per poder continuar endavant en la vida quotidiana.

Durant la visita a la cripta de la Colònia Güell

Per altra part, la visita a la cripta de la Colònia Güell va resultar un tancament de la Setmana molt interessant, manifestat així per tots els assistents, que van gaudir d'unes explicacions molt enriquidores i descriptives de tot el simbolisme bíblic i de la natura present a l'arquitectura de Gaudí.

Valorant la vida consagrada i les persones grans

Religiosos i religioses presents a la celebració de l'1 de febrer

El dia de la Presentació del Senyor, la popular «Candelera» del dia 2 de febrer, se celebra la Jornada Mundial de la Vida Consagrada i també els patrons del moviment cristià de gent gran Vida Creixent. A la nostra diòcesi, enguany, es va celebrar conjuntament amb l'eucaristia del dia de vigília, dissabte 1 de fe-

brer, a les 19 h, a la Catedral de Sant Llorenç.

Aquesta celebració ens dona l'oportunitat de recordar alguns missatges del papa Francesc per aquesta festivitat, i també amb motiu del primer Congrés internacional de Pastoral d'Ancians, que va tenir lloc a Roma del 29 al 31 de gener.

- «Acollir el do del Senyor amb els braços oberts, com va fer Simeó. Això és el que veuen els ulls dels consagrats: la gràcia de Déu que es vessa a les mans. El consagrat és aquell que cada dia es mira i diu: "Tot és do, tot és gràcia".»
- «Aquest és el secret: no apartar-se del Senyor, font de l'esperança. Si no mirem cada dia al Senyor, si no l'adorem, esdevnim cecs.»
- «La vida és un regal, i quan és llarga és un privilegi, per a un mateix i per als altres. Sempre, sempre és així.»
- «Avui voldria dir-vos que també la gent gran són el present i el demà de l'Església. Sí, són també el futur d'una Església que, al costat dels joves, profetiza i somia! Per això és tan important que la gent gran i els joves parlin entre ells, és molt important.»

AGENDA

Vida al Seminari

► **Ministeris del lectorat.** Dijous 20 de febrer, a les 19.30 h, a la capella del Seminari Conciliar de Barcelona, tindrà lloc l'eucaristia, presidida pel bisbe auxiliar de Barcelona, Sergi Gordo, durant la qual seran instituïts lectors tres seminaristes: San-

tiago Cellier i Jaime Moyà, de Barcelona; i Alejandro Alan Lertora, de la Diòcesi de Sant Feliu de Llobregat.

Alejandro Alan Lertora

► **Trobada amb les famílies dels seminaristes.** Diumenge 23 de

febrer serà una jornada per compartir amb les famílies dels seminaristes de Barcelona i Sant Feliu.

A les 12.30 h, tindrà lloc l'eucaristia i, a continuació, es farà un dinar de germanor per créixer en el sentit i en l'experiència de família al cor de les diòcesis.

Formació als arxiprestats

Sant Boi de Llobregat

Al llarg de tres dissabtes, cada quinze dies, s'han programat unes xerrades formatives entorn l'objectiu diocesà d'aquest any. Cada vegada, en una parròquia de la ciutat, però sempre de les 12 a les 13 h. Preneu nota:

- 29 de febrer, a la Parròquia de Sant Antoni Maria Claret. «Escollar i viure

des de la Paraula de Déu», a càrrec de Pilar Lozano, directora del Secretariat d'Animació Bíblica de la Pastoral.

- 14 de març, a la Parròquia de Maria Auxiliadora. «Què vol dir convertir-se?», a càrrec del P. Miguel Ángel Calavia, sdb, rector de la parròquia.
- 28 de març, a la Parròquia Mare de Déu de Montserrat. «Testimonis de l'Evangeli de cada dia», a càrrec de Mn. Joan Peñafiel, vicari episcopal del Llobregat.

Bruguers

El Consell Pastoral de l'arxiprestat ha organitzat un curs sobre alguns punts de la Doctrina Social de l'Església, per conèixer i discernir l'espiritualitat que hi brolla. Col·laboren en la realització del curs l'Escola Diocesana de Teologia, la Vicaria episcopal del Llobregat i la Parròquia de Santa Maria de Castelldefels, on es realitzaran les sessions, un dissabte al mes, de les 10 a les 13 h. Preneu nota:

- 29 de febrer. Introducció a la Doctrina Social i aprofundiment sobre la pau. Amb Mn. Joan Peñafiel, vica-

Consell pastoral de l'Arxiprestat de Bruguers.

Reptes de la Doctrina social de l'Església, avui.

Per conèixer i discernir l'espiritualitat que hi brolla.

PROGRAMA DEL CURS

Col·laboren: Vicaria episcopal del Llobregat, Escola Diocesana de Teologia, Parròquia de Santa Maria de Castelldefels.

ri episcopal del Llobregat, i el Sr. Ramon Enric Carbonell, director de Càritas Diocesana de Sant Feliu de Llobregat.

- 28 de març. Sobre la justícia laboral i el món del treball. Amb la Sra. Glòria Vendrell, secretària de l'Escola Diocesana de Teologia.
- 25 d'abril. Sobre el dret dels pares a l'educació dels fills. Amb Mn. Joan-Pere Pulido, secretari general de la Diòcesi de Sant Feliu de Llobregat.

«Arxiprestat de Sant Boi de Llobregat»

Jornades de Formació Arxiprestal
Obertes a tots i totes (entrada lliure)

Jornadas de Formación Arciprestal
Abiertas a todos y todas (entrada libre)

- 1 Escollir i viure des de la Paraula de Déu**
Escuchen y vivan desde la Palabra de Dios
28-02-2020. De 12 a 13h
Parròquia Sant Antoni Maria Claret
A càrrec de: A càrrec de Pilar Lozano
- 2 Què vol dir convertir-se?**
¿Qué quiere decir convertirse?
14-03-2020. De 12 a 13h
Parròquia Maria Auxiliadora
A càrrec de: A càrrec de Mn. Miguel Ángel Calavia
- 3 Testimonis de l'Evangeli de cada dia**
Testimonios del Evangelio de cada día
28-03-2020. De 12 a 13h
Parròquia Mare de Déu de Montserrat
A càrrec de: A càrrec de Mn. Joan Peñafiel

ANIMATIU VINE!
¡ANÍMATE Y VEN!

Febrer Febrer

Març Març

Un record a les màrtirs agustines a la Parròquia de Sant Pere de Gavà

Esther Paniagua i Caridad Álvarez són dues religioses agustines que van morir a Algèria el 23 d'octubre de 1994 i van ser beatificades el 8 de desembre de 2018 a Oran, juntament amb altres màrtirs de la persecució religiosa en aquell país. Una d'elles, Caridad, va formar part també de la comunitat religiosa present a Gavà i és per això que el seu testimoniatge és molt apreciat, tant per la comunitat educativa del col·legi de les agustines com pels fidels de la ciutat.

Esther Paniagua

Caridad Álvarez

Per aquest motiu, el consell pastoral de la Parròquia de Sant Pere de Gavà ha decidit col·locar una placa commemorativa al costat dret del temple, on hi ha un petit jardí, propietat de la parròquia i cedit a l'ús públic des de fa dècades.

L'acte tindrà lloc el proper diumenge 23 de febrer, amb la presència del bisbe Agustí Cortés, que presidirà l'eucaristia de les 12 h i, a continuació, beneirà l'espai del «Jardí Esther i Caridad».

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

17. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Jm 1,1-11 / Sl 118 / Mc 8,11-13]. Sant Aleix de Falconieri (†1310) i els altres sis florentins fundadors dels Servents de Maria o servites (1304, OSM); sant Ròmul, mr. (302); sant Silví, bisbe.

18. ■ Dimarts [Jm 1,12-18 / Sl 93 / Mc 8,14-21]. Sant Simeó, bisbe de Jerusalem, parent de Jesús; sant Eladi (†632), bisbe de Toledo; beat Joan de Fièsole (fra Angèlic), prev. dominicà, pintor; santa Bernadeta Soubirous (†1879), vg. vident de Lourdes.

19. ■ Dimecres [Jm 1,19-27 / Sl 14 / Mc 8,22-26]. Sant Gabí, prev. i mr. (296); sant Conrad de Piacenza, eremita; beat Àlvar de Còrdova, prev. dominicà; sant Jordi, monjo.

20. ■ Dijous [Jm 2,1-9 / Sl 33 / Mc 8,27-33]. Sants Nemesi i Potami, mrs.; sant Eleuteri (s. V), bisbe; santa Amada, rel.; beat Maurici Proeta, agustinià, de Castelló d'Empúries; sants Francesc i Jacinta Marto (Fàtima).

21. ■ Divendres [Jm 2,14-24.26 / Sl 111 / Mc 8,34-9,1]. Sant Pere Damià (1007-1072), bisbe d'Òstia i doc-

tor de l'Església, card.; sant Claudi, mr.; sant Dositeu, monjo. Festa de la Misteriosa Llum de Manresa.

22. □ Dissabte [1Pe 5,1-4 / Sl 22 / Mt 16,13-19]. Càtedra de Sant Pere, apòstol, celebrada a Roma des del s. IV; santa Margarida de Cortona, rel.

23. ■ Diumenge vinent, VII de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Lv 19,1-2.17-18 / Sl 102 / 1C 3,16-23 / Mt 5,38-48]. Sant Policarp, bisbe d'Es-mirna i màrtir (s. II), deixeble dels apòstols; santa Marta d'Astorga, verge i màrtir.

25 ANYS CPT

Una meravellosa experiència del que vol dir caminar junts

MN. JOAN TORRA

Mn. Joan Torra, degà de la Facultat de Teologia de Catalunya i sacerdot diocesà de Vic, participà al Concili com a vicari episcopal. Creu que l'esperit del Concili no s'hauria de perdre mai.

Què va significar per al conjunt d'esglésies de Catalunya la celebració del Concili?

La pregunta de la convocatòria —«Espirit, què dius a les Esglésies de la Tarraconense?»— és la pregunta de sempre. Vàrem poder experimentar que formàvem una unitat pastoral perquè teníem la missió d'adreçar-nos a un poble amb característiques comunes ben definides i diferenciades, amb problemàtiques específiques per la llengua, la història i la cultura pròpies. Era a la nostra gent a qui havíem de continuar oferint l'Evangeli de Jesucrist. En el text conciliar crec que va quedar escrit el camí que havia de donar futur a l'Església de Catalunya.

Com va ser la seva experiència personal?

Una meravellosa experiència d'Església, del que vol dir caminar junts, enraonant, dialogant, escoltant-nos i escoltant l'Espirit, en comunió. Vaig tenir el goig de poder-hi participar perquè començava en aquell moment el servei de vicari episcopal que el bisbe Josep M. Guix (acs) m'havia demanat. No en donaré mai prou gràcies a Déu! Em va fer créixer molt!

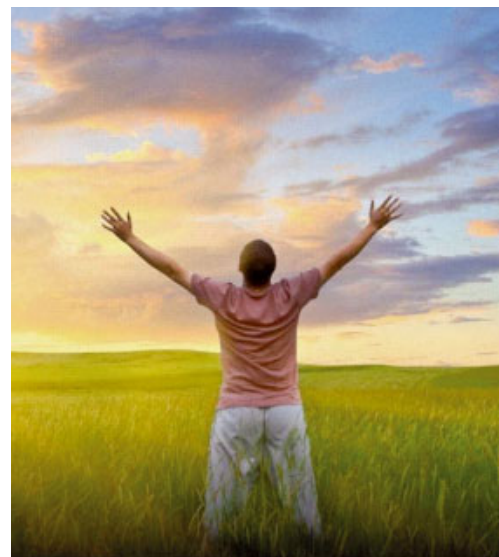
En quines línies de desenvolupament del Concili creu que caldria insistir-hi més avui?

A mi em va molt bé rellegir sovint les resolucions que fan de «davantall» de cadascuna de les quatre parts del text conciliar. Són d'una gran riquesa. Aleshores, el que ve tot seguit, s'haurà pogut dur a terme o no, en funció de moltes coses, però aquell esperit no s'hauria de perdre mai.

Diumenge VI de durant l'any (A)

COMENTARI

Lliures per a què? Per a la vida!

Déu ens ha donat el do de la llibertat, llibertat que, fins i tot, podem fer servir per al mal: *Si tu vols, guardaràs els manaments: ets tu qui has de decidir si et mantindràs fidel*, diu la primera lectura. Però evidentment això no vol dir que sigui igual el bé que el mal. *L'home té al davant la vida i la mort: li donaran allò que voldrà*. Escollir la vida o la mort té unes conseqüències molt diferents. Per això acaba dient: *El Senyor no mana a ningú que faci el mal, ni autoritza ningú a pecar*. Déu vol que fem servir la nostra llibertat per al bé.

I Jesús a l'evangeli ens recorda la importància dels manaments: *No penseu que jo vinc a desautoritzar els llibres de la Llei i els Profetes. No vinc a desautoritzar-los sinó a completar-los*. I llavors passa revista als deu manaments però no per anul·lar-los sinó per a indicar unes exigències encara superiors. Així no és suficient *no matar*, sinó que no ens hem d'enfadar, ni hem d'insultar els germans. *I ni que et trobis ja a l'altar a punt de presentar l'ofrena, si allà et recordes que un teu germà té alguna cosa contra tu, deixa allà mateix la teva ofrena i vés primer a fer les paus amb ell*. Més important que l'ofrena és fer la pau amb els germans. I no és suficient *no cometre adulteri* sinó que *tothom que mira una dona amb mal desig, en el fons del cor ja ha comès adulteri*. I no és suficient *donar un document de divorci* sinó que *tothom qui es divorcia de la seva dona, en fa una adúltera*. I no solament *no s'han de trencar els juraments* sinó que *s'ha de dir senzillament sí quan és sí, no quan és no*. Aquesta és la saviesa de la que parla Pau, una saviesa que no és del món present ni dels dirigents que estan a punt de ser destituïts però que té com a premi: *Cap ull no ha vist mai, ni cap orella ha sentit, ni el cor de l'home somniava això que Déu té preparat per als qui l'estimen*. Som lliures, sí, però l'únic camí que porta a la vida, a l'autèntica vida, és el camí d'exigència de Jesús que termina en una felicitat inimaginable.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre de Jesús Fill de Sira (Sir 15,15-20)

Si tu vols, guardaràs els manaments; ets tu qui has de decidir si et mantindràs fidel. Tens al davant foc i aigua: pren el que tu vulguis. L'home té al davant la vida i la mort: li donaran allò que voldrà. La saviesa del Senyor és gran; el Senyor és molt poderós i tot ho veu. Els ulls de Déu veuen el que ell ha creat; ell coneix tot el que fa cadascú. No mana a ningú que faci el mal ni autoritza ningú a pecar.

▶ Salm responsorial (118)

R. *Feliços els qui segueixen la llei del Senyor.*

Feliços els homes de conducta irreprovable, / que segueixen la llei del Senyor. / Feliços els homes que guarden el seu pacte / i busquen el Senyor amb tot el cor. R.

Heu donat els vostres preceptes / perquè siguin observats fidelment. / Tant de bo que els meus camins no es desviïn / de guardar els vostres decrets. R.

Feu aquesta gràcia al vostre servent: / que visqui pensant en la paraula que heu donat. / Obriu-me els ulls i podré contemplar / les meravelles de la vostra llei. R.

Mostreu-me el camí dels vostres decrets, / que el vull seguir fins al final. / Feu-me entendre la vostra llei, / que la vull guardar amb tot el cor. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 2,6-10)

Germans, als qui tenen una fe prou madura, sí que els ensenyem una saviesa, però una saviesa que no és del món present ni dels dirigents, que estan a punt de ser destituïts, sinó la saviesa enclosa en el pla que Déu s'ha proposat, amagada fins ara, però que abans de tots els temps Déu ja tenia decidida, perquè sigui la nostra glòria. Cap dels dirigents del món present no l'havia coneguda, perquè, si l'haguessin coneguda, mai no haurien clavats a la creu el Senyor de la glòria. Però, tal com diu l'Esclat: «Cap ull no ha vist mai, ni cap orella no ha sentit, ni el cor de l'home somniava això que Déu té preparat per als qui l'estimen», però a nosaltres, Déu ens ho ha revelat per obra de l'Esperit, ja que l'Esperit tot ho penetra, fins al més profund de Déu.

▶ Lectura de l'Evangelium segons sant Mateu (Mt 5,17-37)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Jo us dic que si no sou més justos del que ho són els mestres de la Llei i els fariseus, no entrareu pas al Regne del cel. Ja sabeu que als antics els van manar: "No matis", i tothom que mati, serà reu davant el tribunal. Doncs jo us dic: El qui s'enfadi amb el seu germà, serà reu davant el tribunal. Ja sabeu que està manat: "No cometeris adulteri." Doncs jo us dic: Tothom que mira una dona amb mal desig, en el fons del cor ja ha comès adulteri. També sabeu que als antics els van manar: "No trenquis els juraments." I també: "Compleix tot allò que has jurat en nom del Senyor." Doncs jo et dic: No juris mai: Digueu senzillament sí quan és sí, i no quan és no. Tot allò que dieu de més, ve del Maligen.»

▶ Lectura del llibre del Eclesiàstic (Eclo 15,15-20)

Si quieres, guardarás los mandamientos y permanecerás fiel a su voluntad. Él te ha puesto delante fuego y agua, extiende tu mano a lo que quieras. Ante los hombres está la vida y la muerte, y a cada uno se le dará lo que prefiera. Porque grande es la sabiduría del Señor, fuerte es su poder y lo ve todo. Sus ojos miran a los que le temen, y conoce todas las obras del hombre. A nadie obligó a ser impío, y a nadie dio permiso para pecar.

▶ Salmo responsorial (118)

R. *Dichoso el que camina en la ley del Señor.*

Dichoso el que, con vida intachable, / camina en la ley del Señor; / dichoso el que, guardando sus preceptos, / lo busca de todo corazón. R.

Tú promulgas tus mandatos / para que se observen exactamente. / Ojalá esté firme mi camino, / para cumplir tus decretos. R.

Haz bien a tu siervo: viviré / y cumpliré tus palabras; / ábreme los ojos, y contemplaré / las maravillas de tu ley. R.

Muéstrame, Señor, el camino de tus decretos, / y lo seguiré puntualmente; / enséñame a cumplir tu ley / y a guardarla de todo corazón. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 2,6-10)

Hermanos: Hablamos de sabiduría entre los perfectos; pero una sabiduría que no es de este mundo ni de los príncipes de este mundo, condenados a perecer, sino que enseñamos una sabiduría divina, misteriosa, escondida, predestinada por Dios antes de los siglos para nuestra gloria.

Ninguno de los príncipes de este mundo la ha conocido, pues, si la hubiesen conocido, nunca hubieran crucificado al Señor de la Gloria. Sino que, como está escrito: «Ni el ojo vio, ni el oído oyó, ni el hombre puede pensar lo que Dios ha preparado para los que lo aman».

Y Dios nos lo ha revelado por el Espíritu; pues el Espíritu lo sondea todo, incluso lo profundo de Dios.

▶ Lectura del santo Evangelium según san Mateo (Mt 5,17-37)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Os digo que, si vuestra justicia no es mayor que la de los escribas y fariseos, no entrareis en el reino de los cielos. Habéis oído que se dijo a los antiguos: "No matarás", y el que mate será reo de juicio. Pero yo os digo: todo el que se deje llevar de la cólera contra su hermano será procesado. Habéis oído que se dijo: "No cometerás adulterio". Pero yo os digo: todo el que mira a una mujer deseándola, ya ha cometido adulterio con ella en su corazón. También habéis oído que se dijo a los antiguos: "No jurarás en falso" y "cumplirás tus juramentos al Señor". Pero yo os digo que no juréis en absoluto. Que vuestro hablar sea sí, sí, no, no. Lo que pasa de ahí viene del Maligeno.»